

запниятъ го пристигатъ. Ангелъ Кънчевъ тегли въ тѣхъ, но револвера мълчи като закланъ; тогава Кънчевъ на ханва дулото на револвера, послѣдния патронъ изгърмява и *Кънчевъ*, като подстрѣленъ орелъ, на земята се прострѣлъ! . . . Высшитѣ военни и административни чиновници нахлули на скелята; прѣгледали трупа и намѣренитѣ върху му нѣща и заповѣдали да го прѣдадхъ (трупътъ) на черковнитѣ власти.

На 15 Май (1872 год.) сутринята рано край градъ Руссе, въ окопитѣ, турската полиция намѣрила трупътъ на „нѣкого си“. Трупътъ билъ съблѣченъ и обезобразенъ до неузнаваемостъ: ушитѣ, носътъ и езикътъ липсвали на трупътъ . . . Полицията едвамъ на 17 май констатира страшиятъ фактъ, че намѣрениятъ трупъ принадлежи на одного отъ нейнитѣ *тайни агенти* — трупътъ на *Стоянъ Пеневъ*, който постоянно вървѣлъ въ диритѣ на Кънчева прѣди да се самоубие . . . Тайната комитетска полиция, по заповѣдъ на *Левски*, съ кама промушила *турския шпионинъ*! . . .

Прѣзъ юлий мѣсецъ, 1872 год. Левски се завърналъ отъ Букурещъ отъ второто *генерално събрание* и се настанилъ въ село Какрина, въ домътъ на Хр. *Цонева*. Тукъ Левски проживѣлъ около 10 дни и се прѣселилъ въ Троянския манастиръ. Отъ тукъ Левски давалъ заповѣди на *Узунова* и *Обций* по уреждане дѣлата на *приврѣмешното правителство въ България*. Слѣдъ убийството на дякона *Паисий*, Левски напустналъ Троянския манастиръ и слѣзълъ въ Стрѣмско и Чирпанско — слѣзналъ въ *Тракийско поле*.

На връхъ Илинденъ (1872 год.) въ Шарениятъ ханъ (Орхание) вечера си даваха голѣмцитѣ орханийски. Провиквания и смѣхове се разнасяха въ околността на